

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Pe an . . . . . 150 Lei
Pe jumătate . . . . . 75 Lei
Pe strălăditate . . . . . 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaș
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Malor
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

In pragul anului al 22-lea

Multe necazuri și greutăți prin cari a trecut această gazetă în cursul celor 21 de ani. Nădejdi de mai bine și voință tare de a trăi și mai departe.

Și să-l numeri, sunt mulți ani: 21! Da să-l trăiești și să muncești în cursul lor, fără încetare, meru cu peana în mână?

Înainte cu 21 de ani am întemeiat, cu prietînul Al. Lupeanu-Melin, gazeta „Unirea Poporului”. Încă la întemeierea ei am întâmpinat mari și multe greutăți. Mai întâi cu numirea ei. Lupeanu și eu eram de părerea ca noua gazetă să fie deocamdată numărul popular al „Unirei”, adică al gazetei preoșilor ce apare de 50 de ani la Blaș cu acest nume. Fiertatul episcop Dr. Demetriu Radu, care era tocmai la Blaș, refugiat de groaza Ungurilor, era însă de altă părere, și anume să apară neastârătoare de „Unirea” și să aibă alt nume, nu „Unirea Poporului”.

Președinte al Consiliului Național dela Blaș era atunci fiertatul Dr. Vasile Suciu, și totdeodată și vicar capitular și nou ales, dar încă neîntărit, mitropolit al Blașului. Fiertatul a spus atunci: „Nu mai discutați mult, faceți-o și numiți-o cum vreți. Capul locului e, să apară”. Așa am și făcut, iar la 30 Ianuarie 1919 a apărut cel dintâi număr popular al „Unirei”, (pur-tând Nr. 20 din anul al 29-lea) sub numirea de „Unirea Poporului” și se trimitea tuturor abonașilor „Unirii”. Abonamentul era de 16 coroane (10 Lei) la an!

Începând cu ziua de 1 Februarie 1920 „Unirea Poporului” apare neastârătoare de „Unirea”, fiind abonamentul 30 cor. (15 Lei) la an,

Greutățile însă încep de pe acuma. Abonași avem mulți, platnici însă puțini. Dovada cea mai bună e, că, începând cu Nr. 25 din 20 Iunie 1920, „Unirea Poporului”, care până atunci apăruse în 8 pagini, își reduce paginile dela 8 la 4 și tot așa apare în cursul anilor 1921, 1922, 1923, 1924 și 1925.

Și ce credeți, care a fost cauza acestor scăderi a paginilor? Ceeace a fost și în cursul anului trecut: neplata abonașilor, restanșierii cei mulți.

Dacă am avea pe masă toți banii pe cari ni l-am papat restanșierii, „Unirea Poporului” ar avea astăzi un palat pe strada cea mai frumoasă a Blașului, cu o tipografie modernă, iar directorul gazetei s'ar scufunda într'un fotoliu până la urechi, ar avea telefonul pe masa de scris și un servitor îmbrăcat în mondură la dispoziție, după cum visa fiertatul Al. Lupeanu-Melin. Așa însă stăm cu chirie într'o odăișă, iar dacă merg lucrurile tot așa, va trebui să abdicem și de aceea camera de peste drum

și să ducem redacția și administrația la directorul acasă.

În anul 1922 Tipografia ne-a trimis vorbă că nu ne mai poate tipări gazeta pe așteptare și că prin urmare să ne vedem de restanșieri. Era cât pe aci să nu mai putem apărea. Am avut însă noroc cu I. P. S. Sa Dr. Alexandru Nicolescu, pe atunci canonic la Blaș, care s'a întrepris pentru noi și ne-a scăpat de belea, iscăbind o cambie, în baza căreia Tipografia ne-a tipărit gazeta mai departe.

Stăruința către cetitori a fost atât de mare, încât au început să sosească bani tot mai mulți, așa că, începând cu anul 1925, „Unirea Poporului” apare din nou în 8 pagini.

Dar peste câte greutăți am trecut în cursul celor 21 de ani de existență! Câte neajunsuri, câte greutăți, câte necazuri, câte dureri! Când îmi aduc aminte, îmi vine să zic: Doamne, oare nu este vrednică gazeta aceasta de o soartă mai bună?

Cât bine a făcut această gazetă sătenilor noștri! Și preoșilor și chiar și orașenilor! Cât a luptat pentru dragostea către Țară, către Tron și Regel! Cât a luptat pentru stăpîirea bolșevismului și pocăitismului din popor! Câte scrisori de laudă nu ne-au sosit, până și dela oameni mari ca dl Iorga, I. Bianu și alții! Câte laude dela cetitori! Câți articoli nu ne-au reprodus alte gazete, unele fără să spună de unde, iar altele arătând izvorul!

Numai ceva ne soseau pururea foarte puțini: bani! Iar restanșierii ne-au făcut mare bucluc, încât la moartea fiertatului Al. Lupeanu-Melin ne-am trezit cu o datorie îngrozitor de mare, la Tipografie: cu peste 800 mil Lei.

Scrisu-le-am, ameninșatu-l-am, rugatu-l-am, sfăditu-l-am, provocatu-l-am de câte 3—4 ori la an, pe urmă și cu avocat. Rezultatul: foarte, foarte mic.

Avem în fața noastră câteva gazete populare săsești și ungurești. Ce bine stau acelea! Nu-și provoacă abonașii la plată în veci. Trimit însă gazetele numai celor peste 10.000 de abonași cari plătesc regulat și înainte. Îndatăce nu plătește cineva o lună două, le sistează gazeta.

Oare noi când vom ajunge la starea aceasta? Și gazetele acestea străine au redactori plătiți, nu ca noi, cari lucrăm în cluste, de atâșla ani de zile!

Trăim, ce e drept, vremuri grele. Dar nu mai grele decât Sașii și Ungurii din România. Pentruce aceștia își îndeplinesc datorinșele față

de multele lor gazete, iară noi Românii nu față de puținele pe cari le avem?

Ce puțini cetitori avem noi de acela, cari ne scriu așa: „Cu multă onoare Vă rog, eu abonatul Nr. 6017, să nu credeți că nu vreau să plătesc. Dar toată vara am fost la concentrare și n'am avut timp ca să Vă trimit. Și cu multă rugăminte Vă rog, ca să mai așteptați ca să trimit. Și acuma sunt tot în armată și Vă trimit această scrisoare prin un camarad”. Cei mai mulți tac tăcerea peștelui, primesc gazeta și o citesc, dar bani nu ne trimit.

Cei mai mulți cetitori nu vreau să-și dea seama că pe noi ne costează un număr de gazetă, constător din 8 pagini, aproape 10 mil de Lei și că acești bani noi trebuie să-i scoatem din fondul pământului, altfel gazeta nu apare și nu se expediază. Numai poșta ne costează peste 1000 de Lei la săptămână. De unde să scoatem noi banii aceștia, dacă abonașii nu ne plătesc?

Anul acesta însă vom fi necrușători față de răuvoitorii. Îi vom provoca mai întâi cu avocatul, apoi îi vom pări și le vom face spese de proces, încât li-se va scula părul măciucă în cap, când, în loc de câteva sute, vor plăti câteva mil de Lei. Că legea e de partea noastră! Cine primește gazeta și nu o respinge, trebuie să o și plătească. Să aibă și abonașii neplătici, barămi odată, necaz, din cauza noastră; că noi și cetitorii noștri cinșii, am avut destule ori din partea lor!

Dacă mai adăugăm la aceste necazuri și faptul, că în anul din urmă ne-a mai furat o funcționară necinșită, câteva zeci de mil de Lei, am spus, în mare, aproape toate necazurile noastre.

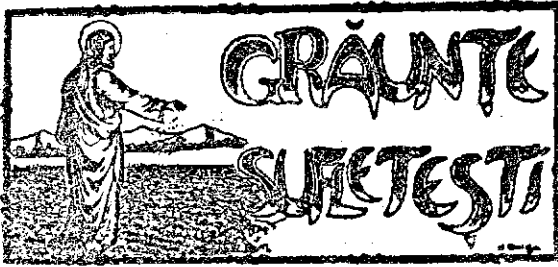
Începem anul al 22-lea între împrejurări foarte grele, cu cetitori mulți concentrați și cu datorii mari; dar punem piciorul în pragul lui, cu mare curaj, în nădejdea că bunul Dumnezeu ne va ajuta. Singur la el ne este adică nădejdea. El ne-a scăpat de atâtea greutăți și necazuri în cursul celor 21 ani; el ne va scăpa și în viitor!

Porulm la drum cu vechea și tinereasca înesufșire de acuma 21 de ani. Îi rugăm însă pe iubișii noștri cetitori și sprijinitori, să ne stea într'ajutor, înainte de toate prin plățirea regulată a abonamentului și prin câștigarea de noi abonași. Dacă vom fi sprijiniți, vom apărea regulat în 8 pagini și vom aduce și însemnate îmbunătășiri gazetei; dacă nu, vom apărea ca în anul dela început și ca în lunile Iulie-Decemberle din 1939, în numai 4 pagini, scoțând număr dublu numai la sărbătorii mari și la diferite ocazii mai însemnate.

Cu aceste gânduri, pășim pragul anului al 22-lea de existență, deschișând nou abona-

ment la „Unirea Poporului” pentru anul 1940 și dorind din toată inima cetitorilor, sprijinitorilor, colaboratorilor și binevoitorilor acestei gazete, an nou cu adevărat fericit, plin de har dumnezeesc și ferit de marea primejdie a războiului! Cu Dumnezeu înaintea!

Iuliu Maiorescu

„Pocăiți-vă că s'a apropiat împărăția cerurilor”.

Cu aceste cuvinte se găta sf. evanghelie din Dumineca de după Bobotează. Aceste cuvinte le aflăm la sf. evanghelist Mateiu 4, 17 și sunt de foarte mare însemnătate, ceace ne și mărturisește sf. evanghelist Luca la 13, 5: „De nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri”, adică așa cum au pierit acei Galileeni, al căror sânge l-a amestecat Pilat cu jertfele lor, sau acei 18, peste cari a căzut în anii 66—70 după Hristos turnul în Silvom și i-a omorât.

Și de fapt

pocăința este foarte de lipsă tuturor acelor, cari au căzut, după botez, în vreun păcat.

Noi am vătămat adică pe Dumnezeu cel atotputernic, pe cel mai înalt decât toată făptura și mai bun și mai milostiv decât orice închipuire. Poate-se deci închipui, ca noi să voim a rămânea dușmani cu acest mare și puternic Dumnezeu; cu acest stăpân a toată făptura, a celor cerești și a celor pământești?

David, marele rege al Evreilor, își petrecea prin Ierusalim, în vreme ce Ioav,

vestitul general al oștirilor sale, îi bătea pe fiii lui Amon și tabăria cu oștirea împăjurul Ravatului. Într'o seară David umbra prin foisorul casei sale, de unde se vedea întreg orașul. Și a văzut din foisor o femeie, foarte frumoasă, care se numea Virsava și era soția lui Urie, a unui căpitan dus în războiu. Atunci David, îndemnat de diavolul, i-a scris generalului său Ioav: „Pune pe Urie unde e lupta mai crâncenă, ca să se rănească și să moară”. Ioav a împlinit porunca împăratului și Urie a căzut în luptă, iar David a luat pe Virsava de soție a sa. Numai decât i-s'a înfățișat însă prorocul Natan și i-a adus la cunoștință, că Dumnezeu îl va pedepsi. David și-a dat seama numai decât de marea sa fărădelege și a scris psalmul al cincizecilea: „Miluește-mă, Dumnezeule, după mare mila ta și după mulțimea milelor tale șterge fărădelegea mea. Mai ales mă spală de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește, că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea”. Și David a suferit cu inima smerită toate pedepsele pe cari i-le-a trimis Domnul, pe urma păcatului acestuia.

Magdalena, una dintre cele mai vestite femei păcătoase din Ierusalim, o frumoasă rară de altfel, s'a întors dela păcatele sale și Isus a lăsat-o să-i spele picioarele și să i-le sărute, iar din Magdalena s'a ales una dintre cele mai mari sfinte. Sf. Augustin ne mărturisește, că a plâns o viață întreagă, a plâns sub cruce, la mormânt și după înălțare, apoi s'a retras într'o peșteră, unde a trăit retrasă de lume până la moarte.

Sf. apostol Petru de trei ori l-a tăgăduit pe Hristos, iară când l-a privit Isus, și-a adus aminte de cuvântul Domnului care-i zisese lui: „mai înainte de ce va cânta cocoșul, de trei ori te vei lăpăda de mine”. Și ieșind Petru afară, a plâns cu amar. Și a plâns o viață întreagă, mai ales când auzia cântecul cocoșilor, așa că i-se făcuseră brazde adânci pe față, cari se cunoscă până la moarte.

Toți trei acești păcătoși cu lacrimi și-au plâns păcatele și au primit iertare păcatelor. Lacrămile de pocăință sunt adevărată baie de curățire a sufletelor, fără de care nu putem ajunge la Domnul.

Recunosc, pocăința nu e plăcută, chiar o mare greutate pentru om, însă coaja amară a pocăinței ascunde sâmburele dulce al păcii sufletești, al mângâierii și al încrederii. Și apoi, ori cât de greu e fi această pocăință, nu-ți fie frică, te ajută Spiritul Sfânt, Preacurata Maria toți sfinții din ceruri.

Dar, vă întreb, oare câștigat-a omul dela păcatul lui Adam încoace, ceva bun pe ușor și fără năcaz și durere? Cum putea deci câștiga pocăința, care este cel mai mare bun al omului păcătos?

Dacă cei osândiți la focul cel de veșnic ar avea cel puțin o clipită, ce minun s'ar pocăi, și ce pocăință ar face! Înzăd însă, nu s'au pocăit când trebuia, iar acum sufer îngrozitor și încă pentru todeauna.

Tu, drag cetitor, care ai la îndemână cel mai scump lucru din lume, vreme pentru ce nu cheltuești câtuș de puțin din această vreme, ca să te pocăiești?

„Și i-am dat ei vreme, ca să se pocăiască, și nu s'a pocăit”, zice Domnul despre muierea Iezabel, în Apocalips, cap. 2, vers 21. Așa și-a dat și ție vreme ca să te pocăiești de păcatele tale, și nu vrei. Bagă însă bine de seamă, că e glumă ceace spune Domnul: „Pocăiți-vă căci s'a apropiat împărăția cerurilor!” „de nu vă veți pocăi, toți așa veți pieri”.

Părintele Iuliu

Episcopul rom. cat. dela Sătmar-Oradea a abzis. P. S. Sa Ștefan Fied episcopul rom.-cat. de Sătmar-Oradea a absimțându-se cam slăbit de puteri și cu sîntatea sdruncinată. În locul P. S. Sale va conduce treburile diecezei P. S. Aron Márton, episcopul rom.-cat. dela Alba-Iulia.

Foia „UNIRII POPORULUI”

Apari, Fecioară.

*Apari, Fecioară 'n drumul vieții mele,
Când crâncene ispite mă 'mpresoară,
Când patimile mărgave și rele
Mi 'ntind satanic, cupa ce omoară...*

*În noaptea vieții mele sbuciumate,
Când sufletul meu dornic de lumină
Se chină amarnic și se sbate,
Apari, Fecioară sfântă, și-l alină.*

*Trecește 'n mine dorul de-altădată
De cerurile sfinte, de vi. ață;
În rumeni zori de nouă dimineață
Deșteaptă-mă, Preabinecuvântată.*

*Fă 'n sanctuarul inimii să ardă
Deșpururi focul dragostei curate,
Veștește de a credinței bunătate
În așteptarea vrecilor divine...*

*Apari, Fecioară 'n drumul vieții mele,
Când crâncen ispite mă 'mpresoară;
Din cerurile sfinte, tu coboară
În clipe triste, sbuciumate grele...*

Traian Răntleanu

Plugul de foc

La marginea satului, se pripășise un țăran venit de cine știe unde. Era un om bun și tăcut din fire.

De zece ani venise străinul și în zece ani își făcuse o gospodărie mai bogată ca a tuturor.

Căsuța-i văruiță strălucea de departe, la poalele dealului verde ce-o adăpostea.

Cu vremea, cumpărase și dealul, ale cărui vii erau de mult părăginate. Vii nouă înfloriră pe creastă și, la poala lor, se întindeau acum grădini mult roditoare.

Cirezi nenumărate își sunau tălăngile în clipele dulci ale amurgului și mii de păsări împetritău ograda.

Întregul sat se minuna de așa belșug.

— De unde vin atâtea bogății, că doar pământul nostru e sărac?! Din moși-strămoși nu s'a pomenit așa gospodărie în sat!..

Unii spuneau că poate străinul acela era vreun haiduc, iar alții că va fi desgropat vreo comoară.

Într'o zi, unul mai ager descoperi taina marilor bogății ale țăranului din deal: avea un plug de foc.

— Ua plug de foc?

— Da! L-am văzut cu azi dimineață, când

ara... Ieșeau flăcări din el și spînteca pământul cum spîntecă balaurul văzduhul!

— Și eu l-am văzut dăunăzi seara! — vestea alt țăran. — Către țarina străinului vălătaie și tăia pământul cum taie peștele!

— De aceea s'a pricopsit el!

— De aceea e mai bogat ca noi!

— De aceea suntem noi săraci!

— Și noi am fi bogați, dacă am avea plug de foc.

— De geaba zice lumea că nu ne mîine fiindcă suntem leneși!

— N'au dreptate femeile noastre cănd dau pildă de vrednicie pe gospodarul din casa satului!

— Să-i furăm plugul!

— Să-l omorîm și vom fi bogați!

O ceată de flăcări se învoiră să facă fumul cumplită.

Și în toată noaptea, năvăliră în casa omului cu plugul de foc, îl uciseră și furară ferma.

Plugul însă nu era de foc. Era un plug de plugurile.

Zădarnic îl încercară toți țăranii, pe Niciunul nu scotea flăcări din el, Niciunul se pricopsi.

Fierul începuse să ruginească și unelturile muncă a celui mort semăna acum cu toate gurile din lume.

Știri bisericești

Jubileul de 40 de ani de profeție pâr. vicar dela Blaj. Fără șomot, numai în mijlocul fraților sai canonici, dupăcum se și cuvenea în aceste vremuri grele și îngrijorătoare, și-a sărbătorit întru înălțimea Sa Dr. Victor Macaveiu, vicarul Mitropoliei, jubileul de 40 de ani de profeție, în ziua de anul nou. Cu acest prilej „Unirea Poporului”, al cărui alinaș binevoitor și sprijinitor a fost totdeauna pâr. vicar, roagă pe bunul Dumnezeu, să-l dăruiească viață fericită și sănătate neîntreruptă între mușii ani cu pace, spre binele bisericii și al neamului.

Binecuvântarea bisericii din Buzăși-Someș. Credincioșii români muși din comuna Buzăși-Someș au trăit duminică în 17 Decembrie, o zi de luminos praznic bisericesc. S'a făcut în această zi binecuvântarea noii biserici din comună, zidită numai din truda și danurile credincioșilor. Slujba binecuvântării a fost săvârșită de părintele dr. Emilian Loment din Cluj, ca delegat al I. P. S. Sale episcopului Iuliu Hossu.

Pastorală de Anul nou a I. P. S. Mitropolit Alexandru. Cu prilejul anului nou I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Alexandru a trimis tuturor profețiilor săi o pastorală, în care dorește fiilor săi sufletuși an nou fericit. Dacă însă credincioșii doresc ca acest nou an să treacă fără primejdii și necazurile războiului, să se curețe de păcate și să se întoarcă la Dumnezeu. Atunci, și numai atunci, mai curând sau mai târziu, vom avea și această pace.

Crăciunul la Blaj s'a sărbătorit cu vechea cucernicie. În seara ajunului s'a slujit în catedrală vecerea împreună cu litie și mănecatul, iar colindătorii au umbat și cântat toată noaptea, mai mult încă decât altă dată. În ziua înfăte a slujit și predicat I. P. S. Sa Mitropolitul Alexandru în catedrală, cântând corul teologilor sub conducerea pâr. profesor Ioan Florea. A doua zi Excelența Sa a slujit și predicat la bisericuța parohială, cântând corul călugărișilor. În ziua de anul nou s'a slujit obișnuita liturghie arhierescă predicând tot I. P. S. Sa. După liturghie întreg clerul și o mulțime mare de credincioși a plecat la castelul mitropolitănesc, dorind Excelenței Sale an nou fericit. A vorbit pâr. vicar Dr. Victor Macaveiu. Pe urmă au venit aproape toți funcționarii din Blaj, sub conducerea dlui prefect Victor Micu și a dlui primar Dr. Blănuș, arătându-și simțămintele de dragoste față de Excelența Sa. T tuturor le-a răspuns Excelența Sa.

Moartea unui vrednic preot dela Turda. S'a stins din viață vrednicul preot pensionar, protopopul onorar Simeon Lucca din comuna Chela (Turda), care moare în etate de 82 ani, dintre cari 53 de profeție. Adușorul în Domnul a fost un mare luptător naționalist, luând parte la mișcările Românilor

Căci focul care va fi ieșit dintr'insul nu era decât o păreră. Era poate strălucirea fierului bine îngrijit. Era sufletul plin de văpaia dorului de muncă al bietului îngropat, era tăcerea lui, voia lui bună, neobosirea lui, era spornica lui singurătate.

Și fiecare dintre noi putem înflăcăra plugul nostru dacă sufletul ne este plin de lumina unui vis; iar cei ce n'au în inimă niciun dor, zadarnic încearcă să dea strălucirea vieții lor; ea va rămâne veșnic rece și ruginită ca fierul plugului din poveste.

ardeleni în timpul memorandului, pentru care faptă a și suferit mult, pentru că Ungurii i-au devastat casa. A păstorit 12 ani în satul său natal Bădeni și apoi în comuna Chela unde s'a și pensionat. În Chela vrednicul păstor a reușit să ridice o frumoasă biserică românească, luptând cu mari greutăți. — Soartea acestor venerabili slujitori al altarului a îndulțat inimile tuturor acelor cari i-au cunoscut. La înmormântare a luat parte un număr foarte însemnat de săteni și cărturari din împrejurimi. — Prohodul a fost slujit de un sobor de 7 profeși, în frunte cu protopopul Turzii, Ioan Cârnașiu, care a rostit o frumoasă predică. Au mai vorbit pâr. I. Gârdușiu din Săndulești și pâr. Teodor Racovițan din Bădeni.

O sărbătoare a bisericii din Turda-Veche

S'a împlinit anul acesta 100 de ani dela înființarea parohiei și edificarea bisericii din Turda-Veche, ctitoria cucernicului prepozit dela Blaj Vasile Rașu și a nepotului său, eroul național Dr. Ioan Rașu. Timp de un veac biserică din Turda-Veche a fost leagănul creștinismului și al românismului pe aceste meleaguri, propovăduind cu vorba și cu fapta credința sfântă și de neam mântuitoare.

Din acest prilej biserică a fost temeinic renovată și acomodată numărului mare de credincioși, urmând ca în curând să fie îmbogățită cu un iconostas nou, cu pictură pe pereți, candelabre artistice și alte lucruri de folos.

În acest scop Reuniunea „St. Maria” a organizat o loterie pentru un covor tarcesc de mare preț, iar din venitul realizat se vor procura băncile și scaunele de lipă. În felul acesta sfântul locaș va fi o biserică românească vrednică de trecutul ei glorios.

Serbările jubilară proiectate în stil mai mare și în legătură cu sfârșirea bisericii s'au amânat pentru anul viitor și pentru timpuri mai prielnice. În acest sfârșit de an s'au aranjat sfinte misiuni precum și câteva conferințe religioase. Prima conferință a rostit-o distinsul canonic și scriitor dela Cluj, Pâr. Ioan Agărbicescu. Sf. Sa a slujit sf. Liturghie, făcând o minunată predică, iar după masă în sala casinei intelectualiilor, o conferință despre „Conștiința religioasă ca temel de educație”.

A urmat predica și conferința Pr. prof. dela Academia Teologică din Cluj Dr. Simeon Chișu, iar din 6—10 Decembrie sfintele misiuni ținute de pâr. călugăr franciscan românul Ioan Gârleanu. Timp de cinci zile a frământat sufletele credincioșilor din Turda, abdicând păcatele societății moderne și înălțând sufletele spre acele culmi senine după care însetează adevărații credincioși. Mărturisiri multe, rugăciuni fierbinși și propuneri de adevărată îndreptare au fost roadele refacerii duhovnicești.

Duminică în 17 Decemv. ne-a onorat valorosul conferențiar Pr. Augustin Cosma dela Oradea, invitat fiind din partea „AGRU”-ului local. A vorbit despre „Copilul în adevărata lumină a creștinismului”.

Devotatul binefăcător al acestor așeză-

minte românești și creștinești; Dl. Ministru Viorel V. Titea, care a promis mari și frumoase ajutoare, a rugat și încredințat pe distinsul istoric Dr. Zenoviu Păclișanu dela București, ca într'o broșură să facă cunoscută istoria acestei biserici.

Mai remarcăm fapta bunului creștin, prof. Emil Pop, comandantul Gărzii Naționale a F. R. N., care a donat o frumoasă Troiță de strejar, lucrată la Gimnaziul Industrial din Turda, și căreia „AGRU”-ul local i-a ridicat un soclu din beton armat.

În umbra altarului își dorm somnul de veșnică odihnă primii profeși ai acestor așezăminte, precum și frații prepozitului Vasile Rașu.

Un parastas care s'a slujit în ziua de 31 Decembrie pentru odihna tuturor repausașilor acestei parohii, a încheiat programul de rugăciune și muncă al anului acestuia.

Correspondent

Din popor

„Fișagurile”

— Ține-ți gura —

Așa cătrănită ca acum n'am văzut-o pe pe lelea Floarea lui Valătuș de mult. N'a fost așa nici când i-a luat perceptorul hainele și lada de miresă și nici când a sărit noru-sa s'o bată. Părea că aruncă scântei și cătran, nu alta.

— Da ce ai, lele Floare, am întrebat-o, de ce ești așa de cătrănită; doar nu l-o fi luat și pe badea Vasile cătrănită, acum om bătrân?

— Ia lasă-mă în pace și nu-ți mai rade și dumneata de mine. Auzi acolo, să mă poarte pe mine jandarmii pe la primărie, să pășesc așa o rușine, cu femeie bătrână, cu nepoți mari și nepoate de măritat.

— Cum păcatele ai ajuns pe acolo, că doar neam de neam dumnitale au fost oameni cinști și la coșul altuia nu te-a văzut nimeni umblând.

— Așa-i, zău, dar ia așa vin necazurile pe oameni. E rău acumătra mai multe femei. Vorbeam de una, ba de alta, de cum și-o măritat Mătușoale fata, că nu i-a dat mai nimica și a lăsat-o să meargă goală ca năpui. Pe mine m'o pus păcatele mele alea mari de-am spus, că am văzut, când am fost la oraș niște „fișaguri” mari, în cari se spunea că de acum are să înceapă și pe la noi bătaia ai mare, că se vor scumpli toate și că statul are să pună dări mari pe oameni și că se vor lesni banii. N'am înțeles eu ce scria în „fișaguri”, dar pare că așa spunea niște domni cari erau acolo, și eu ca o proastă am tot stat să aud ce vorbesc ei.

Acum pe Ana lui Busuioc, o ști și dumniata, cum îi ea rea de gură, o apucat de-o spus și la alții ce am vorbit noi, așa ca până seara a fost satul plin.

Azi dimineață numai ce mă pomeneș cu poștașul pe la mine. — Apoi lele Floare să faci bine să vii până la primărie, că te poștește don primar și cu don plutonier, zice el, că îi bai mare. M'am dus, ce era să fac, cu stăpânirea nu te poți pune. Acolo, că de unde am auzit eu toate câte le-am vorbit, că ar fi bine să nu mai fiu așa ocoșe și să-mi țin gura. Acuma mi-o scria numa într'o carte și mi-o făcut „protea”, dar a doua oară mi-o spus c-o să fie și mai rău, că poți ajunge și la temniță.

Apoi așa-i legea lele Floare, zic eu. În vremurile grele de acum îi bine să nu prea purtăm vorbe mai ales când nici nu s'adevărate. Poate că dumneata n'ai înțeles nici ce-am vorbit domni aceia. Mai bine să ne vedem oșep oșep noastre, de necazurile pe cari le avem. Să le lășăm vorbele pe seama altora că dușiiște urta și le înțeleg.

Regele printre ostași

La Crăciun fiecare creștin se trudește să fie lângă familia sa, să prăznuiască mărta srbătoare a Nașterii Domnului lângă cel drag și scumpul. Este și aceasta o datină veche, moștenită din bătrâni, ca și alte datini vechi, bune și cuminți.

Anul acesta însă, an de mari primejdii, mulți gospodari au trebuit să-și petreacă srbătorile Crăciunului departe de cel drag și ior. Izbrăcați în halna ostăgescă ei străjuiesc ca un z'd de oțel la hotarele țării. Au avut însă și ei în aceste zile o mare bucurie și mângâiere.

Urmând pilda Voevozilor de demult, M. S. Regele a știut să prăznuiască ziua Crăciunului printre ostași de pe granițe. Însoțit de Măria Sa Marele Voevod Mihail, a coborât în ziua de Crăciun printre batalioanele de pe granița de apus a țării.

În aceeași vreme miniștrii Săi i-au reprezentat printre ostași în celelalte margini ale țării: La Cetatea-Albă în Basarabia a fost primul ministru dl Gh. Tătărescu; la Galați dl general Paul Teodorescu; în Dobrogea dl ministru Victor Slăvescu, iar printre ostași din Bucovina dl ministru Petre Andrei. Astfel Regele, moștenitorul Tronului și miniștrii țării și-au făcut srbătorile Crăciunului pe toate hotarele românești, între acela cari n'au putut fi acasă de aceste srbători.

N'a fost pregătită dinainte această vizită. S'a petrecut pe neștiute și nevestite de nimeni. Ostașilor li s'au trimis mai întâi nenumărate daruri de Crăciun, apoi însuși Regele și miniștrii țării au venit în mijlocul ostașilor, să prăznuiască împreună cu ei srbătorile.

De srbătoarea Anului Nou, Mareștatea Sa a vizitat pe ostași din marină, la Constanța. A prăznuit alături de marinari începutul unui nou an și tot aci a primit felicitările corpului diplomatic. În vorbirea rostită cu acest prilej M. Sa a spus că România întinde mâna de pace oricărui popor.

Se vede limpede din aceste vizite dragostea adâncă a Mareștății Sale Regale față de armată, față de acela cari stau de strajă cu piepturile lor la hotare. A fost în aceste vizite o înfrățire a Regelui cu armata. În ziua de Crăciun Regele țării a știut să arate că este alături de oastea sa, de strajă la hotare în calea dus-meniului.

Din Finlanda

Țara unde soarele rămâne ascuns luni de zile. Bărbăția Finlandezilor.

Despre Finlanda s'a vorbit puțin. Se știa doar atâtă că este o țărișoară mică, așezată undeva la marginea Europei, lângă marea cea înghețată, bătută de geruri și viscole cumplite.

Așezată către capul de miazănoapte al pământului, într-o parte a Finlandei, în Laponia, soarele nu apune luni de zile. Rămâne pe cer din Mai și până în Iulie. La sfârșitul lui Iulie soarele apune apoi și începe noaptea lungă, în care viscolul, gerul și întunerecul pare că nu se mai sfârșesc.

Locuitorii Laponiei sunt pescari și păstori de reni (un animal mai mare decât cerbul). Trăiesc în corturi de piel și în verile scurte își poartă turmele de reni la păscut prin câmpurile dela miazănoapte.

Războiul cu Rușii i-a scos însă și pe acești păstori și pescari din culcușurile lor. Și-au îndreptat turmele de reni mai înspre miazănoapte sau le-au trecut în Norvegia, ca țara să rămână pustie. Ei și-au ars colibele și casele, și-au luat drumul pribegiei.

CUM STA LUMEA ȘI ȚARA

Iarnă grea în țară — Vizitele Papei și regelui Italiei — Lupte crâncene în Finlanda — Războiul din Apus

Viscol și ger mare în țară

„Iarna n-o mănăcă lupul niciodată“, spune o vorbă din bătrâni, și pe bună dreptate. După zilele frumoase ca de primăvară din preajma Crăciunului, s'a lăsat dintr'odată un ger năprasnic în întreaga țară.

Vanturile iernii s'au slobozit din culcușurile lor și aleargă acum în voie în largul câmpurilor. A început să ningă, întâi la munte, apoi pretutindenea. Odată cu zăpada s'a lăsat și gerul și a început să viscolească. Liniile ferate au fost înzăpezite și trenurile au început să meargă cu mari întâzieri. Frigel și gerul a scos din ascunzător și pe ceilalți oaspeți ai iernii: lupii. În haite mari aceștia ies la drum în calea călătorilor întârziți ori se ațin prin apropierea tarmelor de oi, așezate la iernat.

Regii Italiei în vizită la Papa Pius XII

Înainte de srbătorile Crăciunului Regele și Regina Italiei au făcut o vizită oficială Papei la Vatican. Au fost primiți în audiență de Papa Pius XII. Audiența a avut loc în sala tronului. Papa i-a primit pe tron, înconjurat de toți nobilii săi, iar înaintea tronului erau 2 fotolii aurite unde s'au așezat regele și regina Italiei.

După această audiență, regele și regina au vizitat biserica Vaticanului și au plecat. Această vizită este a doua pe care regii Italiei o fac la Vatican. Prima a fost făcută în 5 Decemv. 1929, când s'a făcut și împăcarea dintre Scaunul Papal și guvernul italian.

La o săptămână după aceasta, adică Joi în 28 Decembrie, Papa Pius a întors vizita regelui Italiei. După 70 de ani, această vizită este prima, pe care Papa Romei o mai face regelui Italiei.

La ieșirea din Vatican, poporul italian a

Regina vor întâi în drumul lor de așezăre de ghișă fără hotar, de unde li pândesc gurile de foc ale tunurilor și mitralierelor finlandeze. Ca să cucerească Finlanda, trebuie să-și ducă totul cu ei.

Finlandezii se apără cu deznădejde. Istă o mărturie de neîntrecută bărbăție a poporului finlandez:

Un sergent finlandez a avut îndrăzneala să străbată aceste ținuturi întinse, înarmat numai cu un revolver cu 7 g'oanțe.

Luptele sunt crâncene și sângeroase. În ținutul Sali între Rovaniemi și Petsamo lupta se dă de multe ori corp la corp. Bătălia a deșteptat și urșii din somnul lor de iarnă, făcându-i să se împrăție printre ränderile celor două armate.

Rușii vin mereu, puhoi. Finlandezii se împotrivesc cât pot și li îndreaptă spre lacurile adânci cu poșgă de ghișă subțire pe deasupra. Pe mulți i-au înecat în aceste lacuri.

Acestea sunt lucrurile cari se pot vedea în țara unde soarele nu se arată pe cer luni de zile. Minunată țară și minunat popor sunt Finlandezii.

făcut o primire strălucită și plină de dragoste. Papei. Străzile Romei erau înțesate de lume venită să-și arate dragostea față de părintele creștinătății.

Plecarea dela Vatican s'a făcut într-un cortegiu impunător de 18 automobile și cu toată pompa cuvenită unui cap încoronat.

La Quirinal, palatul regal, i-s'a făcut Papei o primire strălucită. În întâmpinare i-a ieșit însuși regele Italiei însoțit de membrii familiei regale și de o suită numeroasă. În fața palatului a fost întâmpinat de regină și prințesele regale, apoi cortegiuul a trecut în capela palatului, unde Papa s'a rugat îndelung în fața altarului.

Vizita Papei a știut o jumătate de oră, apoi Prefăcitul Părinte a părăsit Quirinalul în strigătele pline de înălțare ale poporului care-l aștepta pe ulițele Romei.

Vizita aceasta a avut răsunet în întreaga Europa și lumea se întreabă, care să fie rezultatul acestor vizite, mai ales că se spune că în curând Papa va primi vizita d-lui Mussolini și-i va face apoi și D-sale o vizită.

Pacea este în mâinile dlui Hitler

Acum în pragul noului an, Doamne, câți nu doresc pacea! Frământările prin cari am trecut ne-au oboșit sufletele și dorim cu toții o pace lungă și trainică.

Acela cari se străduiesc acum pentru pace sunt Papa Pius XII și dl Roosevelt, președintele Americii. Amândoi sunt gata să mijlocească o înțelegere între popoarele prinse în război. Se pare că pacea stă și azi încă în mâinile dlui Hitler.

Războiul din Finlanda

De mai bine de o lună, se dă, spre mirarea lumii întregi unul din cele mai ciudate războaie. Micul popor finlandez ține piept puterii uriașe a împărăției rusești.

Luptele sunt tot mai crâncene. Alături de ei Finlandezii au cel mai prețios ajutor: gerul năprasnic care bântuie acum acolo.

Au început apoi să le trimită și celelalte țări ajutor. Din America le-au venit bani. Anglia și Franța le-au trimis arme. Au plecat voluntari din Suedia, Norvegia și Danemarca.

Cu toată vitejia lor, Finlandezii au de știut un război pe un front lung de sute de kilometri și Rușii sunt mulți și vin puhoi nesfârșit. Chiar și în retragerea lor, Finlandezii pierd mari războaie. Ei nimicesc totul în drumul pe unde se retrag, așa că Rușii nu mai găsesc nimica și trebuie să piară. Din ascunzătorii apoi trupele finlandeze împrăție moarte printre Ruși. Sunt mai ales soldații din „Echipa morții“ cari li atacă mereu pe Ruși, chiar și în orașele ocupate.

Fiecare metru de pământ Rușii trebuie să-l cucerească cu pierderi mari.

În ținutul Suomusalmi Rușii au suferit mari înfrângerii. Au pierdut peste 30.000 de soldați și 250 care de luptă.

Pentru străpungerea liniei finlandeze Mannerheim, Rușii au adus încă 200.000 de

soldai. N-au lăsat încă nici în acest atac. Din cauza întăriturilor lor, Finlandezii se apără bine.

În același vreme se dau lupte și în aer și pe apă. Peste 200 de avioane rusești au zburat deasupra Finlandei, 20 din ele au fost încă doborâte.

Pe lângă împotrivirea Finlandezilor, Rașii au mai dat lupte și cu gerul. Un ger năprasnic, care a omorât mii de soldați ruși. Frigul mare a împiedecat și înaintarea armatei de motor. Rașii au fost siliți să părăsească 300 de tancuri din pricina că s'au înghețat uleiul cu care erau mânate.

Primiind noi întărituri, Finlandezii au trecut la atac. Rașii bat în retragere pe întregul front de la Oceanul înghețat și lacul Ladoga, lăsând în urma lor mii de morți cari zac îngropați în pădurile finlandeze. Echipele de Finlandezi au bombardat linia ferată dintre râul Marmank și Leningrad. Rașii se tem că avioanele Finlandezilor vor ataca Moscova și Leningradul.

Înaintarea Rașilor a fost oprită pe toate fronturile. La Nord de lacul Ladoga, 16 mii de Finlandezi s'au înlocuit cu 300 de mii de soldați ruși.

Se spune că acum guvernul rusesc a hotărât să mai trimită încă 800 de mii de soldați din cei mai buni, ca s'o sfârșească odată cu Finlandezii.

Luptele din Apus

Isolate de sărbătorile Crăciunului s'au dat lupte crâncene pe frontul din Apus. Armata engleză a încercat un mare atac asupra Germaniei. În luptă au fost doborâte 34 avioane engleze și 12 germane. Pe uscat s'au dat lupte între patrulele de recunoaștere, cari n'au încetat nici în sărbători. Cancelarul Hitler a petrecut tot timpul Crăciunului într'un adăpost pe front.

Luptele pe mare devin din ce în ce mai crâncene. În parte la aceste lupte avioanele, submarinele și vapoarele de război.

Un mare cutremur de pământ în Turcia

Mii de morți și zeci de mii de răniți. Orașe și sate rase de pe fața pământului

În Europa, Turcia ocupă azi puțin loc, cam atâta cât este Dobrogea noastră. În Asia însă are o întindere mai mare, vre-o 74 000 kilometri pătrați. Pământul ei este un pod înscăldat din trei părți de ape calde ale mărilor și mărginit de ziduri de munți înalți. Aici cresc în voie cerealele: grâul și porumbul, iar în văile mai calde și la șermul mării bombacul, măslinele și vișea de vie. Ca o rămășiță din viața de demult pământul, are o mușme de guri de vulcani stinși (munți aruncători de foc). Sunt ca niște bube pe trupul unui om măcinat de boală. Și poate că tocmai aceste moșteniri din trecut au fost pricina marelui nenorocire care s'a abătut peste locuitorii acestei țări. În zilele trecute pământul Turciei a fost smulțit de puternice cutremure și frământări înăuntrul.

Când se deschid guri de iad

Miercuri noaptea somnul liniștit al pașnicilor locuitori din județele de răsărit ale Turciei a fost dintr'odată întrerupt de puternice trântituri. Se auzeau venind din adâncul pământului bubuituri și frecări mari.

Cutremurul a început noaptea, la un ceas după miezul nopții. Puterea cea mai mare i-a fost în orașul Erzincan. Acest oraș este vechiu și avea cam vre-o 16 000 de locuitori. Acum a fost ras de pe fața pământului și mulți din locuitorii lui omorâți, iar ceilalți greu răniți.

Mulți oameni au fost prinși de înspăimântătorul cutremur în timpul somnului, așa că

n'au mai putut fugi. Și nici n'ar fi avut unde. Nu-i mai ținea pământul. Din toate părțile se dărlău casele și zidurile. De deasupra pământul căsca prăpastii adânci, încât părea că se deschid guri uriașe de iad. În noaptea de bezna și urgie oamenii alergau înspăimântați în toate părțile, căutând zadarnic un adăpost și un loc sigur. Și ca și când această năpastă n'ar fi fost de ajuns, dela țevile de gaz s'au aprins casele. Ce mai rămânea de pe urma cutremurului, mistuia focul.

Sate și orașe rase de pe fața pământului

Cutremurul a cuprins ținuturi întregi. Sate și orașe au fost nimicite în această urgie a firii. Peste o sută de mii de oameni au rămas fără adăpost. Sunt câteva zeci de mii de morți. Numai în orașul Erzincan au pierit opt mii de oameni.

Pe un ger de 30 de grade oamenii stau în câmpuri fără de adăpost. Prin ruinele încă fumegânde ale caselor, unii caută trupurile celor dragi ai lor morți în acest cutremur.

Cutremurul n'a conținut nici acum. Au urmat încă noi zguduiri.

Vestea a estai mari nenorociri s'a răspândit în lumea întreagă. Multe țări și-au arătat părerea de rău, pentru durerea mare care a lovit poporul turc și au trimis ajutoare celor năpăstuiți. Țara noastră, care este o prietenă bună a Turciei, a trimis un ajutor de 10 milioane Lei.

Crăciunul la București

Cum înțeleg oamenii de azi să prăznuiască marea sărbătoare a Nașterii Domnului. Sărbătorile creștinilor de astăzi nu se deosebesc cu nimic de cele ale păgânilor de demult.

Vraja nopții Crăciunului coboară în fiecare an pe pământul înecat în răutăți și păcate. Vine cu aceeași înfiorare sfântă și dulce ce a cuprins demult sufletele magilor și păstorilor cari au poposit lângă ieslea pruncului Isus din Betleemul Iudeei.

Mulți din oamenii de azi au pierdut însă înțelesul acestei dumnezeiești sărbători. Pentru mulți praznicul Crăciunului este numai un nou prilej de veselie, de petrecere și ospățare lungă. În noaptea când răsună glasuri arginții de colindători, când se aprind făclile pentru vestirea nașterii Fiului lui Dumnezeu, ei o țin în ospețe și mese îmbelșugate. În toate cele trei zile ale Crăciunului lumea a ținut-o și acum numai în petreceri. Restaurantele și cârciumele au gemut de lume și negustorii nu mai răzbeau cu vânzarea.

Iată o probă: Numai la București, s'au mâncat în sărbătorile Crăciunului peste 60 mii kgr. cârnaț, 300 mii kgr. carne, 30 mii de curcani mici, pasări și alte dobitoace. Afară de aceasta

s'a beut, ca altădată într'o lună de zile. Au curs râuri de vin, țulcă și multe beuturi scumpe pe gâturile bucureștenilor pentru prăznuirea nașterii lui Hristos. S'au beut numai la București, peste o jumătate milion kilograme de vin. Nu mai socotim apoi și sifoanele și apa minerală pentru lumea mai subțire și cu gusturi mai alese. Țulca a fost cinstită și ea cum se cuvine, căci lumea a beut cam 50 000 kilograme.

Așa înțeleg azi cei mai mulți oameni să prăznuiască Crăciunul. Înțelesul creștinesc al acestei sărbători ei l-au pierdut demult.

Praznicile creștinești nu se mai deosebesc cu nimica de praznicile păgânilor de demult. În ospețe și petreceri își cinsteau și păgânii sărbătorile lor.

Și pentru creștinii sărbătorile au un înțeles adânc și minunat. Sunt zile de odihnă și înălțare sufletească. Minunate popasuri sufletești când omul se îngrijește mai mult de sufletul lui și caută să se apropie de Dumnezeu.

Să ne gândim însă că oare câți din acela, cari și-au petrecut așa de minunat în zilele Crăciunului, au fost împăcați și sufletește și s'au bucurat cu adevărat de nașterea lui Hristos. Răspunsul este cu siguranță, că foarte puțini, pentru că mare este păcatul și răutatea omenească.

Acum când în multe părți a început vijelia războiului, când oamenii stau ascunși în vizuina de oțel, când pământul este împrăscat cu sânge de om, să coborâm în sufletul nostru și să ne gândim că poate pentru păcatele noastre lasă Dumnezeu aceste urgii pe pământ. Sunt poate potopul curățitor de păcate.

Groznică nenorocire de cale ferată în Germania. O groznică nenorocire de cale ferată s'a întâmplat în săptămâna trecută în Germania. În noaptea de Joi spre Vineri s'au ciocnit lângă orașul Genthelm două trenuri de persoane. Peste 70 de oameni au fost omorâți în această nenorocire și o sută au fost răniți greu.

Reformă agrară și în Ungaria. După multe succesi și învârteli s'a făcut și în Ungaria groșilor și baronilor o reformă agrară. Iată cum: Se fac 100.000 de moșii mici, cari se dau în arândă pe 15 ani. Pentru înfăptuirea acestui plan statul va lua din pământul marilor proprietari un milion și jumătate jugăre.

Lege împotriva înjurăturilor. Nu este obicei mai vârstnic ca obiceiul înjurăturilor de lucrurile sfinte. Este răspândit acest obicei, mai ales între soldați. De curând în armata elvețiană s'au oprit prin poruncă aspră ședelmele. Soldații cari vor mai fi prinși cu ședele vor fi pedepsiți greu.

Un oraș bombardat

Războiul este necruțător. Bombele dușmane împrăstie moartea și nimicirea pe unde cad. De pe urma lor nu rămâne decât scrum și cenușă — Chipul de alături înfățișează un oraș, din țările unde se poartă războiul, bombardat de avioanele dușmane. După ce a trecut atacul, oamenii aleg să mai stingă focul și să scape ce-a mai rămas de pe urma acestei urgii.

Povestea unui castel

Intâmplări năpraznice din alte vremuri — Viața de demult a grofilor și baronilor unguri — Povestea castelului dela Obreja — Cum se întoarce roata lumii

Cărțile vechi ne spun că prin cea dintâi jumătate a veacului 19, trăia la Jibou, în județul Sălaj, un grof ungur mare și vestit, cu numele Vesselényi Miklos. Era acesta mare și vestit, atât pentru averile sale, cât și pentru ura de care era stăpânit față de tot ce nu era ungur. A scris multe cărți și a căutat să aducă în Ungaria legi prin care să șteargă toate neamurile care nu se mărturisesc de a fi Unguri, ori să ungurizeze cu sîla pe toată lumea.

Era stăpânit de o ură sălbatecă și față de alți grofi și baroni unguri ori ungurizați, căci era plin de o zavistie drăcească.

O ceartă între grofi de demult

Ca să cunoaștem într-o câțiva răutatea lui, las să urmeze o întâmplare din viața lui:

La Gârboiu își avea moșia groful Haller, pe care Vesselényi nu-l putea suferi, și cu care avea o dușmănie veche. Acel grof, întorcându-se odată dela vânat, se opri peste noapte într'un fîgădău, într'un sat care era pe moșia lui Vesselényi și se odihni acolo până dimineața.

Vesselényi auzi că dușmanul său a poposit o noapte în satul și'n fîgădău de pe moșia sa, și merse la fîgădău, pe care porunci să o bată până au lăsat-o fără simțiri; apoi își înarmă vre-o 400 de lobiși și pleacă cu ei asupra Gârboiului, ca să întrebe pe groful Haller, cum a îndrăznit să poposească noaptea în satul și fîgădău de pe moșia sa.

Curtea grofului Haller era bine închisă cu zid, iar când niște lobiși îi spuseră că vine groful Vesselényi cu o mulțime de oameni înarmați către castel, acela porunci să se închidă toate porțile și să se păzească bine.

Vesselényi cu oamenii săi încercară să rupă porțile, dar nu izbutiră, căci acelea erau tari. Groful Vesselényi turba de mânie și vărsa din gură injurături de cele mai spurcate, cum nici cocișii lui nu știau injura mai murdar.

Înăuntrul castelului lui Haller era și un căpitan din armata împărătească și alți oaspeți, cari auziseră și văzură totul.

Vesselényi dacă văzu că nu poate sparge poarta ca să intre în castel cu oamenii săi și să emoare pe toți cei dinăuntru, se întoarce turbând de mânie, amenințând, că nu se va odihni până nu-l va răpune.

Haller îi dădu în judecată, punând martori pe căpitanul și pe ceilalți oaspeți, dar Vesselényi nu voi să se prezinte la judecătorie. Împăratul îl cită la Viena, dar el nu vrea să meargă. Atâta era de încăpățânat și de rău.

Împăratul porunci unei companii de soldați, în frunte cu un locotenent, să-l prindă unde-l vor afla, și să-l ducă la Viena viu ori mort. Vesselényi se ascunse la un nepot al său, care îl ocroti câțiva timp, apoi fiindu-i frică de pedeapsă dacă totuși îl vor afla cumva la el, îi dădu tocmai ei în mână locotenentului.

Astfel Vesselényi fu dus la Viena, unde fu judecat și pedepsit cu mulți bani, și cinci ani temniță.

Muri Vesselényi la anul 1850, lăsând în urma lui mai mulți fiu și nepoți, tot atât de blestemați și de răi ca și el. Unul dintre aceștia avea o moșie mare la Obreja lângă Mihalț în județul Alba, precum și o curte mare și un castel cu câteva zeci de încăperi; apoi case pentru birși și pentru servitori, grajduri pentru cai de paradă, și în sfârșit toate acareturile care se cad să fie la o curte grofească și ba-

ronească. Castelul era însă din vremea de demult, cu ziduri groase și coperiș jugulat, din șindrile, cu odăile destul de mari și frumoase, cari și azi ar putea mulțumi pe orice om care n'are ambiția și trafia lui Vesselényi. Dar în anul 1901, nepotul năpraznicului pe care l-am amintit mai sus, nu mai puțin năpraznic decât moșul sau strămoșul său, zidi alt castel, după moda cea nouă, cu etaj, și cu nouă săli mari, podite cu parchet, jos, și totatătea sus, precum și o mulțime de săli în „subsol“, cum se zice, adică în pivnița lemnoasă și podită cu ciment.

Loc de petreceri și păcate

Castelul se poate vedea din tren, dacă călătorește cineva dela Blaj la Teiuș. Se află în stînga Târnavel Mari, în dreptul comunei Cisteiului Român, dela a cărui „haltă“ duce un pod — în prezent stricat —, în drumul ce urcă pe deal la castel.

Câte baluri, dansuri și petreceri nu se vor fi făcut pe scândurele de stejar înstruit din care este formată podina sau „dușumeaua“ odăilor mari și largi ca niște școale! Dar bunul Dumnezeu a voit ca acel castel să fie folosit cu totul pentru altceva, și anume pentru ce groful Vesselényi nici n'ar fi visat vreodată, și dacă ar fi știut ce se întâmplă cu castelul lui, poate că mai bine l-ar fi dat foc ori l-ar fi pus dinamită.

În 1914 toamna — după cum știu aproape toți cititorii — a început războiul cel mare. Lumea merge la război, iar groful dela Obreja începe să rămână fără de lucrători. Ba mai erau apoi și datorii, cari sunt clima grofilor și a baronilor; datorii făcute în timpul petrecerilor — căci span sătenii că la castel pururea era plin de lume, pururea se auzeau cântece, dansuri și injurături, pururea se mânca și se bea, și că petrecerea nu era deplină dacă nu se puteau săvârși cei puțin trei dintre cele șapte păcate de căpetenie. Veneau aici prietenii și rudeni și de prin Țara Ugurească, și petreceau lume albă. Numai când groful își trase socoteala cu toate, văzu că datorii sunt aproape tot atât de mari cât era prețul moșiei și al castelului. Ca să nu-și mai crească datorii, se hotărî să vîndă tot ce avea la Obreja, și să se retragă la Cluj, unde cu ce-l va mai rămânea după ce-și va mai plăti datorii, să trăiască mai cumpătat și mai retras.

Se întoarce roata lumii...

În 1915 baronul vîndu moșia și castelul. Îl cumpără o bancă săsească din Sibiu, cu scopul să colonizeze acolo Sași, ca să împetriceze comunele curat românești Obreja și Mihalț, unde n'a locuit altă nație afară de cea românească, de când e lumea. Aitcum s'a întâmplat însă.

Veni toamna anului 1918. Groful Vesselényi, care era în Cluj, fu pîrît de cineva că ar fi vorbit de rău și ar fi batjocurit armata și Statul Român. A fost luat la întrebări și pedepsit; iar el de ură, mânie și ciudă, s'a împușcat cu un revolver.

Banca săsească făcu pămîntul și castelul de vânzare, căci vedea că de acum nu va mai putea coloniza Sași printre Români; iar mitropolitul Blajului Vasile Suciu, pe atunci vicar capitular, căci mitropolitul Mihalț muri-

se, iar dînsul nu era încă întărit, — îl cumpără pentru „orfelinatul“ înființat de curând. Astfel în castelul lui Vesselényi dela Obreja ajunseră orfanii de război români, născuți și întreținându-se din o parte a moșiei care n'a fost împărțită prin expropriere de către mihalțeni și obrejani.

Orfanii de război erau îngrijiți de către călugărițele numite „ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu“, a căror congregație sau „cin“ a fost înființat de mitropolitul Vasile și aprobat de Papa Benedict XV. Astfel în castel ajunseră să locuiască zmeritele călugărițe române, iar din o sală mare și frumoasă făcură capela, unde zilnic se făcea sfînta liturgie. Castelul necredinciosului Vesselényi ajunsese lăcaș de închinare al sufletelor curate și dornice de pocăință și de desăvîșire.

Orfanii de război crescuseră și se împărțiră prin lume, și cu timpul castelul din Obreja rămase numai cu o școală de menaj, apoi cu o școală primară. Dar nu după multă vreme școala de menaj se mută la Blaj, iar școala primară în localul propriu din comună și castelul rămase gol, goluț.

Loc de închinare și rugăciune, mănăstire românească

Superedificatele fără de locuitori începură a se dărăpăna, și pături late de var începură să cadă de pe pereții între cari odinioară erau atâtea petreceri și veselii, și atâtea păcate; iar mai apoi lacrimi de pocăință de ale călugărițelor, și de dor ale orfanilor. Preotul din Obreja în cunoștință Mitropolia că castelul e în primejdie a se dărăpăna, împreună cu toate edificiile din jurul lui, dacă nu va fi locuit de cineva. Atunci Mitropolia săi de bine să-l dea pe lângă anumite condiții părinților Basilliani dela mănăstirea Bixad.

În 1937, numiții părinți mutară aici „noviciatul“, adică ucenicia călugărească. Astăzi sunt în castel patru ieromonahi, trei monași și vre-o 15 ucenici.

În castelul vechiu se lucrează la o capelă mare, unde să poată încăpea mai multă lume dornică de viață curată și înfrînată, de cât în cea de până acum. În castelul edificat în 1901 locuiesc călugării toți, și e și o capelă frumoasă.

Dacă ar fi știut năpraznicul și necredinciosul grof Vesselényi că în castelul făcut de el vor locui călugări români, cu ura și dușmănia de care era stăpânit împotriva a tot ce era românesc și creștinesc, poate că mai bucuros ar fi pus dinamită la toate edificiile din largă curte. Dacă ar fi știut că această curte și acel castel va deveni cîndva mănăstire românească, în România Mare și liberă și sub oblăduirea Regelui Român, poate că s'ar fi împușcat de atunci. Așa îi era inimă de încălînită și înrîntățită.

Bunii călugări se roagă, ca Dumnezeu să-i lerte păcatele și nedreptățile.

Namă sufletele miloase de ar arăta bunu și milostivul Dumnezeu, cari să ajute smeriților și bunilor călugări „Basilliani“ să facă o biserică mare și frumoasă în curtea mănăstirii, ca să fie spre mîngăierea tuturor aceluia cari vor cerceta acel sfînt lăcaș central Românului Mari.

N. Lupu

Țară fără drum de fier

Țara această este Mongolia de pe pămîntul Asiei. Aici căile ferate sunt cu totul necunoscute. Lumea umblă în care și cărușe pe drumuri grele și neîngrijite.

Cumpărați bunuri pentru înzestrarea armatei!

Pentru abonați. În numărul acesta am pus pentru fiecare abonat un mandat postal. Nădărdul că abonații ne vor înțelege și vor trimite cât mai în grabă abonamentul la foale. Acela care sunt în regulă cu plata abonamentului să-l dea altora care vreau să aboneze foala și să se silească să ne câștige noi abonați. Numere de probă trimitem bucuros acelor care ne cer.

„Unirea Poporului” merge și în Africa. Zilele trecute am primit de la un vechi cetitor al nostru, Iosif Chelaru, o scrisoare prin care ne anunță că pleacă în Africa, la misia, și ne roagă să-i trimitem „Unirea Poporului” și acolo, ca barămi atâtea unire să albă acest „sărac misionar” cu România și cu Europa. Cu acel prilej bietul misionar ne trimite totdeauna și 1000 Lei cu rugarea să-i trimitem foala atâtea ani câți se va ajunge. Iată, cât de bine ne cade, când vedem câte o dovadă de plăcere și de recunoștință din partea câte unui cetitor!

„Calendarul dela Blaj” recomandat de episcopii noștri. Cu bucurie vestim pe iubii noștri cetitori că vechiul nostru „Calendar dela Blaj” a fost recomandat călduros prin circular, atât de I. P. S. nostru Mitropolit Alexandru, cât și de I. P. S. Dr. Valeriu Traian al Orăzilor, P. S. Episcop Dr. Alexandru Rusu al Maramureșului și de P. S. Dr. Ioan Bătan al Logoajului. Le mulțumim din inimă pentru această bunăvoință arătată față de munca noastră cinstită.

O sută de ani dela moartea marele episcop Samuil Vulcan dela Oradea. În ziua întâi de Crăciun, la 25 Decembrie 1839, adică înainte cu 100 ani, a murit marele binefacător al neamului, episcopul Samuil Vulcan dela Oradea. El s'a născut la Vezeu, lângă Blaj, la 1 August 1758. Ca episcop al Orăzilor a scos pe Români din epăhia rutenă a Muncaciului, a ajutat la înființarea Școlii Normale ortodoxe din Arad, a întemeiat liceul gr.-cat. din Belsug care este al doilea liceu românesc din Ardeal, și a ajutat cu mână largă pe toți cărtărații vremii aceleia.

Decorarea de către Papa a unui mare binefacător român. Di Constantin Bursau a dat până acuma, pentru biserică din Deva peste un milion, iar pentru cele din Hunedoara și Petroșani câte o jumătate de milion. Pentru aceste vrednicii P. S. Ioan al Logoajului i-a propus Preafericitului Părinte dela Roma pentru a fi decorat. Sfântul Părinte l-a decorat cu ordinal sf. Silvestru Papa în grad de comandor, cu insigna de cruce octogonată și cu uniformă. Predarea acestui ordin s'a făcut la Nunciatura Apostolică din București.

Crumpene pe mormânt. Crumpenele le-a adus în Franța învățatul Parmentier. Ca să se poată arăta marea recunoștință a poporului francez, pe mormântul acestui învățat se plantează, an de an, crumpene.

Premiul pentru virtute. Pe lângă atâtea premii pentru frumusețea trupului, premiul pentru tăria pumnului sau a brațelor, se mai dau și premii de acestea, pentru virtute, adică pentru faptele bune, frumoase și plăcute lui Dumnezeu. Anul acesta Academia

FABRICILE D. MOCIORNIȚA

urează onoratei clientele și tuturor prietenilor
**un an nou cu pace, belșug
și mulțumire sufletească**

1243 1-1

România a da premiul pentru virtute „Al. Mavrogheni”, în valoare de 100 000 lei, societății „Leagăna sf. Ecaterina”. Premiul s'a dat acestei societăți ca răsplătă pentru meritele ajutoare date celor năpăstuiți și săraci.

Câte sfinte liturghii se slujesc zilnic în lume. După ce în lume sunt cam 320 mii de preoți catolici și fiindcă cei mai mulți dintre ei slujesc zilnic sfânta liturghie, se poate spune că în lume se slujesc zilnic cam 300 mii de liturghii. Câte haruri se coboară din ceruri pe urma acestor sfinte liturghii pe capetele oamenilor, numai Dumnezeu știe.

În America este credință multă. An de an se întorc în America la catolicism cam 50 000 de inși. Dintre 3000 de suflete trecute la catolicism în cursul anului 1938 au fost 115 profesori, 126 адвоcați, 180 ofițeri, 206 scriitori și mescași, precum și 375 predicatori protestanți, dintre cari 175 au primit hirotonirea într-un preot.

Testament șod. Un mare bocotan american a lăsat prin testament întreaga avere a celor patru nepoți ai săi; însă a lăsat cu limbă de moarte ca el să nu poată ridica din moștenire mai mult decât atâtea cât pot să și câștige prin munca lor proprie. Așadar el numai cu atâtea sunt mai fericiți decât alți muritori, că le este asigurată câștigul întrucât muncesc. În testament bătrânul anchiu a spus: prin această vrea să-i învâș pe nepoții mei că banul în sine nu te face fericit, în schimb însă îl fericește pe om munca cinstită și continuă.

Un fecior a fost înjunghiat de altui în noaptea Crăciunului. Un cumpănitomor a fost săvârșit în noaptea Crăciunului în comuna Choză din județul Someș. În vreme ce tineretul satului aducea prin colinde laude lui Dumnezeu, tânărul Rus Vasile a omorât cu o lovitură de cuțit pe un alt fecior din sat pe Bindea Teodor. Pricina acestui omor a fost dragostea. Cel doi tineri aveau amândoi aceeași fată, care avea însă mai mult grijă lui Bindea Vasile. În noaptea Crăciunului Rus Basile a plănuț să se răzbune pe dușmanul său. L-a așteptat la un colț de uliță și când acesta a trecut cu alți colindători l-a împănțat un cuțit în inimă apoi a fugit. Nenorocitul Bindea Vasile a murit în urma loviturii primite.

Nevastă cumpărată cu kilogramul. Că unii țigani își cumpără nevestele, o știe toată lumea. Se ducă stăcâni la acela pe care îl vrea de tată socru și face târgul. Dacă se învolesc, bat palma, beau un aldămaș și nu-

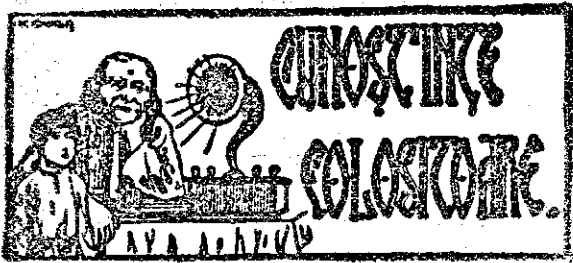
ta-i gata. Un astfel de târg s'a făcut nu de mult într'un sat din Sârbie. Tânărul țigan Hossan Ralmanlici s'a dus la Stancu Halisovici să i ceară de nevastă pe fata lui Wajna Treaba n'a mers însă așa de ușor cum credea tânărul îndrăgostit. Bătrânul Stancu Halisovici a cam făcut nazuri. Ba că fata îi prea tânără, ba că el o iubeste prea mult, încât îl doare inima să se despartă de ea. Toate acestea le-a făcut ca să poată urca prețul fetei, căci în cele din urmă s'a învovt. A cerut însă viitorului său ginere să-i plătească fata la cântar: 500 de dinari kilogramul și să mai dea câte o mie de dinari și celorlalte surori ale fetei, ca să le treacă supărarea că ele nu se mărită încă. Zis și făcut. Socrul și ginerele au bătut palma ca la orice târg și apoi au cântărit marfa. A avut noroc tânărul Hassan. Mireasa n'a cântărit decât 47 kgr. Socrul s'a cam supărat însă și s'a necăjit rău că de ce nu și-a îngrășat fata mai tare.

Cum se întoarce roata norocului. Se spune și cu multă dreptate că socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg. Șe se pare că așa au pățit-o și Rușii în Finlanda. Au pornit-o încrezători la război, dar s'au izbit de cea mai mare împotrivire. Atât de mare a fost încrederea Rușilor în biruință, încât au trimis armatelor cari luptă în Finlanda și muzică specială, care să le cânte marșul de bucurie când vor birui. S'a întâmplat însă că Finlandezii au tras o bătăie strașnică Rușilor și au prins și pe bândăși cu toate muzicile și trâmbițele lor.

Unul care s'a îngropat singur. Într'un orașel din America. Moșneagul Vandy Olivier, om bogat, negustor și proprietar, dela o vreme a devenit urez și certăreț din căsă afară. Toate acestea erau din pricina că-i murise nevasta. Văzând că nu-i mai de trăit pe lumea aceasta bătrânul Vandy Olivier s'a gândit să treacă în cealaltă. Într'o zi și-a făcut singur sicriul, în care avăsă și doarmă somnul de vecl. S'a dus apoi la la cimitir și a săpat o groapă lângă mormântul proaspăt al nevestii. A coborât sicriul în groapă, a sărit în sicriu, s'a întins în el și și-a tras un glonte în cap. — Așa sfârșesc mulți din aceia cari n'au rezimul credințe în Dumnezeu.

Copil de 5 ani cu barbă. În satul Altstadt din Germania unul copil de 5 ani dintr'o familie de muncitor a început să-i crească barba, și încă de așa, încât trebuie să se radă de trei ori la săptămână. Incolo, la trup, nu este mai dezvoltat decât alți copii de 5 ani.

Magazin de grâu sub apă. Războiul în multe s-a învățat pe oameni. În Elveția conducătorii statului și-au bătut capul, cum ar putea să asigure nutrețământul locuitorilor. Au încercat deci să lucreze. Într-o ladă mare de oțel ei au vărsat mai multe mil de feldere de grâu uscat. Pe urmă lada au închis-o foarte bine, așa că nu putea intra înăuntru aerul și apoi au scufundat-o într'un lac. După 5 luni au scos-o la suprafață și au vizitat grâul. Au observat cu mare bucurie că grâul a rămas neschimbat și că pâinea făcută din el a fost tot atât de bună ca și înainte cu 5 luni. De aici urmează că grâul se poate păstra și sub apă, dacă e bine grijit.

Ingrijirile vinului

1. **Pivnița.** Pentru a avea un vin bun și sănătos, trebuie să ne îngrijim de la început ca să avem o pivniță bună și vase bune în care să păstrăm vinul.

În pivniță este bine ca să fie mereu a aceeași gradă de căldură, adică între 10° și 15°. Mai mult de 15° nu se poate, dar nici mai puțin de 10°. Căldura prea mare în pivniță, peste 35°, și răceala mai puțin de 8° oprește fierțul vinului, dând vinul dulcesc, care în primăvară, când se încălzește vremea începe să fiarbă din nou.

Dacă în toamnă vinul n'a fierț destul, în primăvară să ne îngrijim ca să fie în pivniță între 18°—20°, ca vinul să înceapă să fiarbă din nou.

2. **Cleitul.** De multe ori vinul nu se limpezeste ca să poată fi tras de pe drojdi. Aceasta se întâmplă mai ales în anul ploios, cu recolte murdare, cu streguri atâteași de mană, făinare, putrezici. Pentru a limpezi vinul de aceste materii rele, cari după mai multă vreme fi pot îmbolnăvi, e bine ca să-l cleim. Cleitul vinului se poate face cu albuș de ou, gelatină, clei moron, lapte și caselnă.

Mai la îndemână flecărula este albușul de ou și laptele. Cleitul cu albuș de ou se face în felul următor: La 100 litri vin se folosesc 2 până la 4 albușuri de ouă.

Se pune albușurile într'un vas cu apă caldă foarte curată. La 2 albușuri se pune ceva mai bine de un sfert de litru de apă. Se mai pune apoi cam 10—15 grame sare de bucătărie, de flecare albuș și se bate până se face spumă albă. Amestecul acesta se toarnă în vin scuturând bine vasul. După 10—15 zile vinul s'a limpezit și se poate trage în alt vas. Limpezitul cu lapte se face în felul următor: La 100 litri vin se folosesc ceva mai mult de un sfert de litru de lapte. Acesta se amestecă într'un alt vas cu puțin vin, apoi se toarnă în vasul cu vinul pe care vrem să-l limpezim. Laptele smântânit este cu mult mai bun căci nu lasă grăsime în vin.

Se poate întâmpla ca vinul cleit să se turbare din nou. Aceasta se întâmplă la vinurile slabe, la acelea cari n'au terminat de fierț, sau când a fost prea cald în pivniță.

După cleit vinul capătă un gust mai delicat, cel gălbui se mai albește puțin, iar cel negru își mai pierde din culoare.

Poșta gazetei

Sumele intrate dela 1 Octombrie 1939—30 Decembrie 1939: (Dăm întâiu numele abonatului, apoi numărul cu care-i merge gazeta și la urmă suma trimisă).

Lei 150: Teodor Petrican (6660), Chira Ion I. Ion (2046), Ioan Stoica (4796), Ion Jura (1262), Ioan S. Mureșan (4382), Alex. Dragoș (5570), Dumitru Demășcă (5701), Joja Erdeș (5135), Joja Anti (6652), Debeleanu Petru (6371), Țalan Teodor (1910), Moise Șandru (4063), Aurel Horvat preot (1369), Oltean Gheorghe (6192), Mărginean Ioan preot (4062), Șerban Gheorghe (6415), Șeicean Gh. preot (5299), Muntean Nicolae (2040), Băcilă Ioan (530), Nicolae Lupu Ioanăș (138), Adrian Niergeș (801), Gavril Pop (1742), Ioan Miclău (5912), Simon Ioan (6068), Bereș Teodor (970), Rus Maștei (4518), Rus Ioan (5484), Victor Popa (2220), Constantin Cădea (5749), Jamba Alex. (6566), Sanislav Vasile (1576), Dulău Nicolae cantor (5756), Movila Aurel preot (5428) Gh. Tohătan 688, Moșea Gavril 4124, Ol. Parohial Romuli, Țițu Petru 4169, Vereș Grigore 6534, Crișan Iacob 850, Silviu Barna 6460, Laslo Dionisiu 6436, Tarța Emil 6429, Moise Sârbu 3938, Vereș mortean Ioan 6417, Popa Aron 5112, Victor Morariu 3062, Teodor Popa 6418, Notre Dame de Sion Galați, Cătană Alexandru 5422, Oltean Traian 189, Câmpean Iosif 5745, Văd. Sabina Pop 5660, Petre Iș. Partos 5329, Nicolae Suciu 3070, Ștefan Muntean 148, Septimiu Avram 1487, Octavian Mihăișan 315, Ioan G. Oltean 760, Al. Oltean 4604, Iosif Păcală 5439, Dragoș Emil 6082, Bodor Ludovic 6164, Herla Ioan 5306, Vasile Mocan 26, Joja Bulan 4669, Mihai Gau Pantelimon 6671, Pop Alexandru 6503, Petru Raca 686, Elena Comșa 5231, Danga Nicolae 5737, Ion Borcoman 5454, Ioan Bălan 1988 și 301, Anton M. Binti 6350, Ioan Mihai 703, Iuliu Albini 1748, Flueraș Ioan 6263, Dumitru Periş 184, Ioan Buruian 5578, Teodor Șarmășan 1057, Mirion Grigore 6670, Valeria Cristea 2025, Varo Vasile 3695, Silvas Ioan 1637, Saveta Vuța 2121, Sabău Ioan 6531, Măndruț Nicolae 6343, Adam Gurgiuman 4905, Ieronim Morariu 4082, Nicolae Pologea 4480, Cador Gheorghe 4140, Coroian Vasile 5641, Ioan Pop 41, Cerghisan Dumitru 2563, Gheorghe Cosgare 4246, Nicolae E. Ferr 2557, Iorda Irimie 6026, Ianoș Bucioacă 4963, Ioan D. Șandru 5772, Ioan Mureșan 3721, Pop Ioan 182, Botoș Simion 2124, Vasile Opreșor 5012, Păscu Moldovan 4215, Dumitru Peșrina 5719, Trifan Bogdan 136, Fechet Alexandru 6602, Ol. Parohial Boghiș, Riposan Aron 5869, Opreș Gheorghe 5131, David Al. 1626, Hurducaci Mihail 6592, Anghiuș Ignățiu 4290, Ol. Paroh. Bistrița, Fica Oniga 3507, Achim Ioan Damian 5052, Nicolae Răcheriu 4379, Oltean Vasile 2486.

Lei 300: Holică Gavril (2575), Marina Teofil (5707), Hotea Pinte (5497), Andraș Ioan (4964), Martin Gh. Vasile (5416), Pop Aureliu preot (4420 și 5943), Dușa Nicolae (2946 și 5904), Veronica Dipșe (465) D. Ștefan Banfi, Radu Vasile (848), Alex. Moldovan (1062), Ioan Alexandru preot pentru 6434 și 6435.

Alte sume: Oltean Teodor (8659) 200 lei, Dobocan Ioan (28) 152 lei, Gheorghe Bolchiș (249 c.) 814 lei, Benjamin Maior preot 425 lei, Ol. Paroh Mirșid 1000 lei, Toma Dumitru (251 c.) 1160 lei, Henteșiu Simion (6358) 100 lei, G. G. Câmpeanu (4832) 100 lei, Hirdo Vasile (5780) 75 lei, Pop Nicolae (6260) 75 lei, Săsăran Gheorghe (6016) 75 lei, Nistor Valeriu (207 și 6136) 175 lei, Oltean Ioan (6462) 75 lei, Axente Vasile (6514) 75 lei, Bichiș Ioan (6657) 225 lei, Popa Vasile (6139) 100 lei, Oancea Ioan (6620) 80 lei, Drăghiciu Dionisiu (3029) 75 lei, Eugen Codarcea (5381) 450 lei, Neamțu Octavian (207 c.) 1540 lei, Patriciu Pop (1456) 165 lei, Pop Simion (6258) 100 l., Petru Preja (5598) 100 lei, Mărginean Ioan (5004) 200 lei, Chezianu Vasile (15 c.) 820 lei, Moldovan Victor (4321) 100 lei, Sabău Petru (755) 220 lei, Lupșă Nic. (3520) 415 lei, Șofron Deac (5170) 75 lei, Popa Vasile Ușu (6153) 75 lei, Bumba Nicolae (2338) 200 lei, Dumitru Bărsan (6406) 120 lei, Mătcă Ioan (4640) 245 lei, Ana Radu (2508) 270 lei, Fernea Ioan (254 c.) 1000 lei, Ol. Paroh. Bulci (258 c.) 325 lei, David Deac (593) 375 lei, Popa Gligor (6653) 50 lei, Radu Traian (8519) 115 lei, Ol. Paroh. Sărnaș 1050 lei, Nicolae Liu I. Pavel 2300 lei 500, Biserica Prodănești 50 lei, Maria Catarig (6301) 100 lei, Todoran Ioan (17 c.) 250 lei, Istvan Anton (4156) 165 lei, Ioan Brăzeu preot 250 lei, Asociația Albinae Zlatna 7500 lei, Ol. Paroh. Huned. 518 lei, Socol Iov (6658) 75 lei, Bogdan Vasile (6659) 75 lei, Eugen Bran (812) 165 lei, Stoian Ilie (1355) 615 lei, Teodor Pinte (6292) 200 lei, Emil Solomon ing. 233 lei, Bogdan Vas. (6240) 75 lei, Ioan Chertea (6281) 165 lei, Bocia Dumitru (5571) 225 lei, Alexă Viciu (4473) 168 lei, Pr. Ion Mihu (216 c.) 800 lei, Aron Hancu (720) 200 lei, Jacodi Ioan (6445) 50 lei, Paș Vasile (6581) 295 lei, Aug. Hoble (5984) 162 lei, Pop Ambrosie (6458) 75 lei, Gh. Bone (175 c.) 735 lei, Teodor Aldea (268 c.) 1250 lei, Ioan Radu (5819) 225 lei, Șt. Grozescu (2156) 400 lei, Anița Istan Ionuț vād. răs. 5495-165 lei, Tămăian Ioan (4672) 282 lei, Chiorcășel Mihai 3639-165

Tipografia Se minarului Teologic gr.-cat. Blaj

lei, Ilies Dumitru inv. 46 c.-100 lei, Costin Toma 340 lei 300, Sigheartău Teodor 141 și 1222 lei 500, Ana Comșa 5530 lei 75, Crișan Kmanoil 3016 lei 300, Victor Lazar 271 c. lei 500, Ion Fizitea 259 c. lei 425, Maria Pompeiu 5538 lei 130, Axente Dumitru 6666 lei 300, Dus Zosina 110 lei 300, Izidor Mesaroș 5816 lei 175, Victor Pop 68 c. lei 1838, Benedict Oltean 3223 lei 300, Laescu Teodor 5340 lei 300, Traian Mărza 217 c. lei 1605, Radu Nicolae 6253 lei 110, Alexa Ioan 2967 lei 300, Șimăndean Pavel 2728 lei 300, Birliș Victor 670 lei 75, Graur Aurel, 5921 lei 100, Casa Culturală 6372 lei 80, Căminul Cultural 5566 lei 300, George Toderici 6374 lei 75, Pop Ioan 607 lei 475, Pitar Al. 4718 lei 300, Sabău Ioan 3092 lei 350, Binder Mihail 3212 lei 350, Pipa Iosif 5944 Lei 200, Moldovan Emilian 6608 Lei 75, Ioan Rânduială 6076 lei 125, Petru Hălmău 843 lei 150, Petru Berinde 203 c. lei 1000, Ol. Parohial Secrei 270 c. Lei 300, Roșca Grigorie 6669 lei 90, Saau Valeriu 5841+5842+5844 lei 450, Langa Pavel 6938 lei 100, Ieron Ioan 5005 lei 100, Miculiș Ioan 5491 lei 300, Bălan Ioan 1385 lei 155, Corpodean V. 5249 lei 225, Victor Moldovan 4921 lei 100, Nicolae Dulău 4756 lei 110, Burja Gheorghe 35 c. lei 200, Oțoiu Ioan 1692 lei 150, Socol Gheodeon 2700 lei 100, Ana Vintilă 5486 lei 100, Burnariu Pompeiu 5732 lei 300, Costea Ioan 3074 lei 100, P. S. Sa Dr. Ioan Bălan 805 lei 500, Ioan Biriș 5483 lei 96, Ioan Moldovan 1655 lei 300, Tonsurea Tănase 5370 lei 160, Hodoș Gheorghe 3544+2056 lei 300, Vlaic Simion 6676 lei 70, Ol. Paroh Vintire 224 c. lei 800, Bitea Vasile 3789 lei 50, Iuliu Muntean 5885+200 c. lei 1300, Nicolae Ticăciu 183 c. lei 1562, Șuten Vasile 6675 lei 70, Victor Cristea 353 lei 750, Teodor Ired 3167 lei 217, Bogdan Simion 2454 lei 50, Weiss Augustin 4193 lei 180, Răduț Adam 431 lei 300, Păvălăș Ioan 3446 lei 300, Nicolae Șandru 2679 lei 75, Oroian Ioan 6340 lei 140, Cristea Ioan 1410 lei 400, Popa Victor 5265 lei 200, Gregoriu Manoilă 125 lei 75, Oficiul Paroh. Pădureni 1659 și 6035 lei 300, Valeruca Bordenca 5997 lei 75, Ol. Paroh. Pădureni 239 c. lei 1000, Sălașean Vasile 5846 lei 200, Miclăuș Ioan 6020 lei 75, Mărghițaș Alexandru 605 lei 113, Groșoreanu Gheorghe 844 lei 450, Sabău Nicolae 5278 lei 500, Mărginean Eugen 1209 lei 300, Vasile Mureanu 1402 lei 200, Iancu Petrina 5372 lei 575, Ardelean Nicolae 1791 lei 200, Sava Ioan 6321 lei 75, Iosif Chelariu Africa 6680 lei 1000, Parohia Triteni de sus 6542 lei 75, Riposan Ahim 6319 lei 75, Șandru Rosalin 5137 lei 100, Șchiab Nicolae 46 c. lei 100, Onuț Lica 6678 lei 50, Școlă Primară de Stat Pantic 5947 lei 300, Roșian Gheorghe 2881 lei 200, Ioan Colceriu 6042 lei 75, Clorțea Coman 6685 lei 75, Hurghișiu Simion 264 și 4631 lei 300, Biserica gr. cat. Ighiu 37 c. lei 500, Parohia gr. cat. Turda Veche 226 c. lei 573, Mureșan Aurel 516 lei 75, Silvia Pop 787 lei 300, Bărsan Ioan 5618 lei 50, Bărsan Constantin 6183 lei 50.

Restanțe:

Pop Nicolae Morar (6260) aveți restanță încă 2 lei pentru anul acesta. Ioan Bălan (6136) mai aveți restanță încă 75 lei pentru anul acesta. Ioan Mihu preot (215 c.) mai aveți restanță încă 1745 lei. Vasile Radu (848) mai aveți restanță încă 200 lei. Vlad Gligore bătrân (3277) mai aveți restanță încă 115 lei pentru anul acesta. Nicolae Lin. I. Pavel 2300 mai aveți restanță încă 130 lei. Aurel Horvat preot 1269 suma de 150 c. ați trimis, am trecut-o în abonamentul din 1938. Mai aveți de achitat abonamentul pe 1939. Sanislav Vasile 1476 mai aveți restanță încă 50 lei pentru anul 1939.

MINISTERUL JUSTIȚIEI — DIRECȚIUNEA JUDICIARĂ

Publicațiune

Di ing. Constantin N. Poponete, născut la 1907 în Târgoviște, domiciliat în Dicioșanmartin, colonia Nitrogen (Târnava-Mică), a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe pe baza art. 10 numele său patronimic de Poponete în acela de Claudiu, spre a se numi Constantin N. Claudiu.

Ministerul publică aceasta, conform art. 11, spre știința aceluia cari ar voi să facă opozițiune în termenul și condițiunile prevăzute de alin. II al zisului articol și de art. 3 din legea asupra numelui din 8 Aprilie 1936.

Cine vrea să știe cum stă lumea și țara, acela să citească gazeta „UNIREA POPORULUI“.